

A TANÁCS 2166/2005/EK RENDELETE

(2005. december 20.)

a Kantábriai-tenger és az Ibériai-félsziget nyugati részének déli szürketőkehal- és norvéghomár-állományának helyreállítását célzó intézkedésekről, valamint a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló 850/98/EK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

véleményére is figyelemmel – a biztonságos biológiai határmennyiségként meghatározott szinten felül vannak.

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére,

- (5) Az említett cél teljesítése érdekében úgy kell a halászati állománypusztulási arányt ellenőrizni, hogy az említett arány évente csökkenthető legyen.

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

- (6) A halászati állománypusztulási arány ilyen ellenőrzése azzal biztosítható, ha az érintett halállományok teljes kifogható mennyiségi (TAC) szintjének megállapítására megfelelő módszert határoznak meg, valamint egy olyan – a halásztól elzárt területekre és a kilowattnapok korlátozására is kiterjedő – rendszert, amely a halállományokat érintő halászati erő kifejtést olyan szinten korlátozza, melynek következtében a TAC-ot nem lehet túllépni.

mivel:

- (1) A Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) nemrégiben kiadott tudományos szakvéleményében jelezte, hogy a halászat a VIIIc és a IXa ICES-körzetben a déli szürketőkehal- és a norvéghomár-állomány nagymértékű pusztulását eredményezte, mely olyan szintre csökkentette le az ivarérett egyedek mennyiségét a tengerben, amelyről az állomány nagy valószínűséggel nem képes természetes szaporodással újra feltöltődni, és ennek következtében az állományt a kipusztulás fenyegeti.

- (7) Amint az állományok újra feltöltődtek, a Tanácsnak – a Bizottság javaslata alapján – döntenie kell a 2371/2002/EK rendelet 6. cikkével összhangban meghozandó további intézkedésekről.

- (2) Intézkedéseket kell tenni annak érdekében, hogy e halállományok helyreállítására többéves terv készüljön, a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 5. cikkével összhangban.

- (8) A közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendeletben ⁽³⁾ meghatározottak mellett további ellenőrző intézkedésekre van szükség annak érdekében, hogy biztosítható legyen az e rendeletben meghatározott intézkedéseknek való megfelelés.

- (3) A tervek célja, hogy e halállományok tekintetében a biztonságos biológiai határmennyiség tíz éven belül újra kialakuljon.

- (4) Akkor mondható, hogy a terv elérte a célját, ha az érintett állományok a halászati tudományos, műszaki és gazdasági bizottság (STECF) becslése szerint – a Nemzetközi Tengerkutató Tanács legfrissebb tudományos szak-

- (9) A norvéghomár-állomány helyreállítása szükségessé teszi a faj bizonyos szaporodási területeinek halásztól való védelmét. A 850/98/EK tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾ ezért ennek megfelelően módosítani kell,

⁽¹⁾ 2005. április 14-i vélemény (A Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

⁽³⁾ HL L 261., 1993.10.20., 1. o. A legutóbb a 768/2005/EK rendelettel (HL L 128., 2005.5.21., 1. o.) módosított rendelet.

⁽⁴⁾ HL L 125., 1998.4.27., 1. o. A legutóbb az 1568/2005/EK rendelettel (HL L 252., 2005.9.28., 2. o.) módosított rendelet.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY ÉS CÉLKITŰZÉS

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet állomány-helyreállítási tervet határoz meg az alábbi állományokra vonatkozóan (a továbbiakban: az érintett állományok):

- a) a Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) által meghatározott VIIIc és IXa körzetben honos déli szürketőkehal-állomány;
- b) a VIIIc ICES-körzetben honos norvéghomár-állomány;
- c) a IXa ICES-körzetben honos norvéghomár-állomány.

2. cikk

Az állomány-helyreállítási terv célja

Az állomány-helyreállítási terv célja az érintett állományoknak a Nemzetközi Tengerkutató Tanács által nyújtott információkkal összhangban való visszaállítása a biztonságos biológiai határmenyiségként meghatározott szinten felülre. Ez az alábbiakat foglalja magában:

- a) az 1. cikk a) pontjában említett állomány tekintetében – a rendelkezésre álló tudományos szakvélemény szerint – két egymást követő év folyamán a szaporodóképes állomány 35 000 tonnányi biomasszájának elérése, vagy egy tízéves időszakon belül az ivarérett egyedek mennyiségének 35 000 tonnát elérő, vagy azt meghaladó mértékű növekedése. Ezt a szám adatot a STECF-től származó adatok fényében ki kell igazítani;
- b) az 1. cikk b) és c) pontjában említett állományok tekintetében tíz éven belül az állományoknak a biztonságos biológiai határon felülre való helyreállítása.

3. cikk

A helyreállítási intézkedések értékelése

(1) A Bizottság – az ICES és a STECF szakvéleménye alapján – értékeli a helyreállítási intézkedések hatását az érintett állományok, valamint az ezen állományokat célzó halászat vonatkozásában az e rendelet alkalmazásától számított második évben, majd azt követően évente.

(2) Amennyiben a Bizottság az éves értékelés alapján azt állapítja meg, hogy bármely érintett állomány tekintetében sikerült a 2. cikkben meghatározott célt elérni, úgy a Tanács az adott állomány tekintetében – a Bizottság javaslata alapján – minősített többséggel határoz az ezen rendeletben előírt állomány-helyreállítási tervnek egy – a 2371/2002/EK rendelet 6. cikkével összhangban lévő – gazdálkodási tervvel történő felváltásáról.

(3) Amennyiben a Bizottság az éves értékelés alapján azt állapítja meg bármely érintett állomány tekintetében, hogy nem történt meg a megfelelő helyreállítás, úgy a Tanács – a Bizottság javaslata alapján és az érintett állomány helyreállítását biztosítandó – minősített többséggel határoz a további és/vagy alternatív intézkedések meghozataláról.

II. FEJEZET

TELJES KIFOGHATÓ MENNYISÉG

4. cikk

A TAC meghatározása

(1) A Tanács – a Bizottság javaslata alapján – minden évben minősített többséggel határoz az érintett állományok tekintetében a következő évi TAC-ról.

(2) Az 1. cikk a) pontjában említett állomány teljes kifogható mennyiségét az 5. cikkel összhangban kell meghatározni.

(3) Az 1. cikk b) és c) pontjában említett állomány teljes kifogható mennyiségét az 6. cikkel összhangban kell meghatározni.

5. cikk

A TAC meghatározására vonatkozó eljárás a déli szürketőkehal-állomány tekintetében

(1) Amennyiben a halászati állománypusztulási arány – a Nemzetközi Tengerkutató Tanács legfrissebb jelentése fényében készített STECF becslés szerint – az 1. cikk a) pontjában említett állomány tekintetében évi 0,3 felett van, úgy a teljes kifogható mennyiség nem haladhatja meg a kifogásnak azt a szintjét, amely – a Nemzetközi Tengerkutató Tanács legfrissebb jelentése fényében a STECF által végzett tudományos értékelés szerint – az alkalmazás évében az előző évi becsült halászati állománypusztulási aránnyal összehasonlítva a halászati állománypusztulási arány 10 %-os csökkenését eredményezi.

(2) Amennyiben a halászati állománypusztulási arány – a Nemzetközi Tengerkutató Tanács legfrissebb jelentése fényében készített STECF becslés szerint – az 1. cikk a) pontjában említett állomány tekintetében évi 0,3-mal egyenlő vagy az alatt van, úgy a teljes kifogható mennyiséget a kifogásnak azon szintjén kell meghatározni, amely – a Nemzetközi Tengerkutató Tanács legfrissebb jelentése fényében a STECF által végzett tudományos értékelés szerint – az alkalmazás évében évi 0,27 nagyságú halászati állománypusztulási arányt eredményez.

(3) Amennyiben a STECF – a Nemzetközi Tengerkutató Tanács legfrissebb jelentése fényében – a VIIIc és IXa ICES-körzetnek csak egy részére vonatkozóan tudja kiszámítani az (1) és (2) bekezdésben meghatározott állománypusztulási arányoknak megfelelő fogási szinteket, a teljes kifogható mennyiséget olyan szinten kell megállapítani, amely:

- a) összeegyeztethető a tudományos szakvéleményben szereplő területen meghatározott állománypusztulási aránynak megfelelő fogási szinttel; és

- b) a tudományos szakvéleményben szereplő terület valamint a VIIIc és IXa körzet egésze fogási szintjének aránya állandó marad. Ezt az arányt a határozathozatal évét megelőző három év halfogása alapján kell meghatározni.

A számításhoz az e rendelet mellékletében foglalt módszert kell alkalmazni.

6. cikk

A TAC meghatározására vonatkozó eljárás a norvéghomár-állomány tekintetében

Az 1. cikk b) és c) pontjában említett állományok tekintetében a teljes kifogható mennyiséget – a STECF legfrissebb tudományos értékelése alapján – olyan szinten kell meghatározni, amely az 5. cikk alkalmazásával az 1. cikk a) pontjában említett állomány tekintetében elért halászati állománypusztulási arány változásával megegyező, relatív halászatiállomány-pusztulási arányváltozást eredményez.

7. cikk

A TAC-változásokra vonatkozó megszorítások

E rendelet alkalmazásának első évétől a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) amennyiben az 5. cikk vagy a 6. cikk alkalmazása az előző évi TAC-nál több mint 15 %-kal magasabb TAC-hoz vezet, úgy a Tanács olyan TAC-ot fogad el, amely legfeljebb 15 %-kal lehet nagyobb, mint a tárgyévi TAC;
- b) amennyiben az 5. cikk vagy a 6. cikk alkalmazása az előző évi TAC-nál több mint 15 %-kal alacsonyabb TAC-hoz vezet, úgy a Tanács olyan TAC-ot fogad el, amely legfeljebb 15 %-kal lehet kisebb, mint a tárgyévi TAC.

III. FEJEZET

A HALÁSZATI ERŐKIFEJTÉS KORLÁTOZÁSA

8. cikk

A halászati erő kifejtés korlátozása

(1) A II. fejezetben említett teljes kifogható mennyiségeket a halászati erő kifejtést korlátozó olyan rendszerrel kell kiegészíteni, amely a bizonyos halállományokra és halállomány-csoportokra vonatkozó, halfogási korlátozások alá tartozó vizeken tartózkodó közösségi hajókon és a közösségi vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek és kapcsolódó feltételeknek a 2005. évre történő meghatározásáról szóló, 2004. december 22-i 27/2005/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ IVb. mellékletében meghatározott földrajzi területeken, a halászfelszerelések csoportosításán, valamint e halászati lehetőségek hasznosításának a kiegészítő feltételein alapul.

⁽¹⁾ HL L 12., 2005.1.14., 1. o. A legutóbb az 1936/2005/EK rendelettel (HL L 311., 2005.11.26., 1. o.) módosított rendelet.

(2) A Bizottság javaslata alapján a Tanács minden évben minősített többséggel határoz az (1) bekezdésben említett, halászati erő kifejtést korlátozó rendszer hatálya alá tartozó hajók számára maximálisan rendelkezésre álló halászati napok számának kiigazításáról. Ennek a kiigazításnak a halászati állománypusztulás – a Nemzetközi Tengerkutató Tanács és a halászati tudományos, műszaki és gazdasági bizottság által az 5. cikkben foglalt módszer szerint meghatározott halászati állománypusztulási arányok alkalmazásával összhangban lévőknek becsült – éves kiigazításával azonos arányúnak kell lennie.

(3) Az (1) és (2) bekezdéstől eltérően valamennyi érintett tagállam a IXa körzetnek – a WGS84 szabvány szerint kiszámított – 7° 23' 48" nyugati hosszúságtól keletre fekvő részén az erő kifejtés-irányítás eltérő módszerét alkalmazhatja. Ennek a módszernek meg kell határoznia a halászati erő kifejtés referenciaszintjét, amely megegyezik a 2005. évi halászati erő kifejtéssel. 2006-ra és az azt követő évekre vonatkozóan a Bizottság javaslata alapján a Tanács minősített többséggel határoz a halászati erő kifejtés kiigazításának mértékéről. E kiigazításra a Bizottság a STECF legfrissebb szakvéleményének mérlegelését követően a Nemzetközi Tengerkutató Tanács legfrissebb jelentése fényében tesz javaslatot. Tanácsi határozat hiányában az érintett tagállamok biztosítják, hogy a halászati erő kifejtés ne haladja meg a referenciaszintet.

(4) Minden tagállamot, amely a (3) bekezdésben foglalt eltérést alkalmazza, a Bizottság felkérhet arra, hogy nyújtson be jelentést bármely más eltérő erő kifejtés-irányítási módszer bevezetéséről. A Bizottság ezt a jelentést közli az összes többi tagállammal.

(5) A (3) bekezdés alkalmazásában, adott naptári év halászati erő kifejtése az összes érintett hajó kilowattban mért beépített motorteljesítményének, valamint a területen halászzal töltött napok számának szorzatával egyenlő.

IV. FEJEZET

ELLENŐRZÉS, VIZSGÁLAT ÉS FELÜGYELET

9. cikk

Hibahatár

(1) A tagállami halfogásokra vonatkozó információk feljegyzésére vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1983. szeptember 22-i 2807/83/EGK bizottsági rendelet⁽²⁾ 5. cikkének (2) bekezdésétől eltérően az érintett állományokból a hajón tartott, kilogrammban meghatározott mennyiségek becsülésében az engedélyezett hibahatár a hajónaplóba bevezetett mennyiség 8 %-a. Amennyiben a közösségi szabályozás nem ír elő átváltási arányszámot, az azon tagállam által elfogadott átváltási arányszámot kell alkalmazni, amelynek lobogója alatt a hajó hajózik.

⁽²⁾ HL L 276., 1983.10.10., 1. o. A legutóbb az 1804/2005/EK rendelettel (HL L 290., 2005.11.4., 10. o.) módosított rendelet.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben az érintett állományokból a hajón tartott mennyiség 50 kg-nál kevesebb.

10. cikk

A kirakodott szállítmány súlymérése

A tagállamok illetékes hatóságai biztosítják, hogy az 1. cikkben említett bármely területen kifogott, az 1. cikk a) pontjában említett állomány 300 kg-ot meghaladó, és/vagy az 1. cikk b) pontjában és/vagy az 1. cikk c) pontjában említett állományok 150 kg-ot meghaladó bármekkora mennyiségének súlyát értékesítés előtt árverési mérleg felhasználásával lemérik.

11. cikk

Előzetes értesítés

Egy, az 1. cikkben említett területeken megfordult közösségi halászajó parancsnoka, amennyiben az érintett állományokból a hajón tartott bármekkora mennyiséget szeretne átrakodni, vagy egy harmadik ország kikötőjében vagy kirakodóhelyén kirakodni, legalább 24 órával az átrakodás vagy a harmadik országban történő kirakodás előtt a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságainak megadja a következő adatokat:

- a kikötő vagy kirakodóhely megnevezése,
- a kikötőbe vagy kirakodóhelyre érkezés körülbelüli ideje,
- minden olyan halfaj élősúly-kilogrammban megadott mennyisége, amelyből 50 kg-nál többet tartanak a hajón.

Az értesítést a hajóparancsnok képviselője is megteheti.

12. cikk

A déli szürke tőkehal és a norvég homár külön beemelése

(1) Amennyiben az 1. cikk a) pontjában említett állományból 50 kg-ot meghaladó mennyiséget emelnek be egy hajóra, közösségi halászhajón bármilyen tartályban az 1. cikkben említett állományokból bármilyen más tengeri élőlény fajjal vegyesen bármekkora mennyiség tárolása tilos.

(2) A közösségi halászhajók parancsnokai segítséget nyújtanak a tagállamok ellenőreinek abban, hogy a hajónaplóba bejegyzett mennyiségeket az érintett állományokból hajón tartott fogásokkal összevetthessék.

13. cikk

A déli szürke tőkehal és a norvég homár szállítása

(1) Adott tagállam illetékes hatóságai megkövetelhetik, hogy az 1. cikkben említett bármely területen kifogott és a tagállam

területén először kirakodott, az 1. cikk a) pontjában említett állomány 300 kg-ot meghaladó, és/vagy az 1. cikk b) pontjában és/vagy az 1. cikk c) pontjában említett állományok 150 kg-ot meghaladó bármekkora mennyiségének súlyát az első kirakodási kikötőtől máshová történő elszállítás előtt lemérik.

(2) A 2847/93/EGK rendelet 13. cikkétől eltérve az 1. cikk a) pontjában említett állományból minden olyan 300 kg-ot meghaladó mennyiséget, amelyet a kirakodás vagy a behozatal helyétől eltérő helyre szállítanak, a 2847/93/EGK rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében előírt, a szállított fajok mennyiségére vonatkozó egyik nyilatkozat egy példányának kell kísérmie. A 2847/93/EGK rendelet 13. cikke (4) bekezdésének b) pontjában előírt mentesség nem alkalmazható.

14. cikk

Különleges ellenőrzési program

A 2847/93/EGK rendelet 34c. cikkének (1) bekezdésétől eltérve az érintett állományokra vonatkozó különleges ellenőrzési programok a hatálybalépésük időpontjától számított kettő éven túl is folytatódhatnak.

V. FEJEZET

A 850/98/EK RENDELET MÓDOSÍTÁSAI

15. cikk

A norvég homár halászatára vonatkozó korlátozások

A 850/98/EK rendelet a következő cikkel egészül ki:

„29b. cikk

A norvég homár halászatára vonatkozó korlátozások

- (1) Az alábbiakban meghatározott időszakokban
- i. fenékvonóhálókkal vagy hasonló, a tengerfenékkal érintkezve működő vontatott hálókkal; és
 - ii. halaskosarakkal történő halászat tilos az alábbi pontokat összekötő loxodroma vonalak által behatárolt és a WGS84 szabványnak megfelelően kiszámított területeken:
 - a) június 1-jétől augusztus 31-ig:
 - é. sz. 42° 23', ny. h. 08° 57'
 - é. sz. 42° 00', ny. h. 08° 57'
 - é. sz. 42° 00', ny. h. 09° 14'
 - é. sz. 42° 04', ny. h. 09° 14'
 - é. sz. 42° 09', ny. h. 09° 09'
 - é. sz. 42° 12', ny. h. 09° 09'
 - é. sz. 42° 23', ny. h. 09° 15'
 - é. sz. 42° 23', ny. h. 08° 57';

b) május 1-jétől augusztus 31-ig:

é. sz. 37° 45', ny. h. 009° 00'

é. sz. 38° 10', ny. h. 009° 00'

é. sz. 38° 10', ny. h. 009° 15'

é. sz. 37° 45', ny. h. 009° 20'.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tilalomtól eltérve, a fenékvonóhálókkal vagy hasonló, a tengerfenékkal érintkező működő vontatott hálókkal történő halászat engedélyezett az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott földrajzi területen és időszakban, amennyiben a norvég homár járulékos fogása nem haladja meg a fogás teljes súlyának 2 %-át.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott tilalomtól eltérve a norvég homárt nem fogó halaskosarakkal történő halászat engedélyezett az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott földrajzi területen és időszakban.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott földrajzi területen és az ott meghatározott időszakokon kívül a norvég homár járulékos fogása nem haladhatja meg a kifogott mennyiség 5 %-át.

(5) Az (1) bekezdésben meghatározott földrajzi területen és az ott meghatározott időszakokon kívül a tagállamok biztosítják, hogy a fenékvonóhálókkal vagy hasonló, a tengerfenékkal érintkező működő vontatott hálókkal halászó hajók halászati erő kifejtésének szintje nem haladja meg az adott tagállam haláshajói által 2004 azonos időszakban ugyanazon a földrajzi területen végzett halászati erő kifejtés szintjét.

(6) A tagállamok értesítik a Bizottságot az (5) bekezdésben meghatározott kötelezettség teljesítésére irányuló intézkedéseikről. A Bizottság – amennyiben úgy találja, hogy a tagállam intézkedései nem teljesítik a kötelezettséget – javasolhatja az intézkedések módosítását. Amennyiben a Bizottság és az érintett tagállam között az intézkedések tekintetében nem jön létre megállapodás, a Bizottság intézkedéseket fogadhat el a 2371/2002/EK rendelet (*) 30. cikke (2) bekezdésében említett eljárással összhangban.

(*) HL L 358., 2002.12.31., 59. o.”

16. cikk

Jelentés a helyreállítási tervről

A Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amely az érintett állományok helyreállítási tervének végrehajtására vonatkozó következtetéseket tartalmazza, beleértve a tervhez kapcsolódó társadalmi-gazdasági adatokat is. A jelentést 2010. január 17-ig kell benyújtani.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

17. cikk

Hatálybalépés

E rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2005. december 20-án.

a Tanács részéről

az elnökasszony

M. BECKETT

MELLÉKLET

A déli szürke tőkehal VIIIc és IXa körzetben halászható teljes kifogható mennyiségének (TAC) számítási módszere abban az esetben, amikor tudományos fogási előrejelzés csak a terület egy részére áll rendelkezésre

Amennyiben a tudományos szakvélemény szerint a VIIIc és a IXa körzeten belüli alterületekből fogott és az 5. cikkben meghatározott halállomány-pusztulási aránynak megfelelő mennyiség x tonna, az előző három év során az ugyanerről az alterületről kifogott átlagmennyiség y tonna, és az előző három év során a VIIIc és IXa körzetekből összesen kifogott átlagmennyiség z tonna, a TAC-ot zx/y tonnaként kell kiszámítani.
